

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Јединица за враћање имовине
жртава Холокауста
Београд, Ул. Коларчева број 7
Број: 46-000406/2017
Датум: 24.март 2026.године
П.Б.

Агенција за реституцију - Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Зрењанин из Зрењанина, Житни Трг бр.1, коју заступа законски заступник, председник ЈО Зрењанин, Љиљана Попов из Зрењанина, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12. и члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл.гласник РС“, бр.13/2016), на основу члана 55. и члана 47. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/2011, 108/2013, 142/2014, 95/2018, 88/2015 – Одлука УС, 95/2018 и 153/2020) као и на основу члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016, 95/2018 - аутентично тумачење и 2/2023- Одлука УС), након спроведеног поступка, донела је дана 24.марта 2026. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Зрењанин, матични број: 17247093, на подржављеној имовини и то на:

- на градском грађевинском земљишту на кат.парцели број: 4336, површине 743м², уписаној у Лист Непокретности број: 22540, КО Зрењанин, као јавна својина, по врсти градско грађевинско земљиште, у јавној својини Града Зрењанина, а која имовина је одузета од бившег власника Александра/Шандора Сарваша на основу купопродајног Уговора од 09.09.1943.године, закљученог од стране одређеног и опуномоћеног комесара имовине Јеврејина Шандора Сарваша са једне стране и Пол Анао, као купца са друге стране, као и на основу Коначног одобрења Генералног заступника за привреду у Србији бр. 692. од 04.10.1943.године, односно као директна последица Холокауста.

2. Обавезује се Град Зрењанин као уписани власника јавне својине на непокретности из тачке 1. диспозитива овог Решења да врати у својину Јеврејској општини Зрењанин непокретности ближе описане у тачки 1.алинеја 1., диспозитива овог Решења, по правоснажности истог.

3. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеним

непокретностима из тачке 1. алинеја 1. диспозитива, у корист Јеврејске општине Зрењанин.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

Образложење

Јеврејска општина Зрењанин из Зрењанина поднела је дана 26.10.2017.године, захтев за враћање имовине у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, заведен код Агенције за реституцију под бројем: 46-000406/2017, бившег власника Сарваша Шандора/Александра бив.из Великог Бечкерека.

У предметној управној ствари предмет прецизираног захтева за враћање је кућа бр.802, са двориштем, баштом површине 630 кв.хв., на топ.парцела број: 1302 и 1303 КО Велики Бечкерек, старог премера.

Уз захтев су достављени докази побројани у самом Обрасцу захтева за враћање.

У спроведеном испитном поступку дана 21.01.2018.године, је одржана усмена јавна расправа на којој је законски заступник подносиоца захтева изјавила да остаје у вему при поднетом Захтеву, те да тражи враћање у натуралном облику оног дела непокретности који су подобни за натурално враћање у складу са законом.

Државно правобранилаштво - Одељење у Зрењанину је поводом предметног Захтева доставило Изјашњење број: Рес 765/17 од 28.12.2017.године, у којем наводи да се према приложеним доказима може закључити да подносилац није поднео све захтева у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника, да није достављена потврда о идентификацији парцела, као и да не постоје услови за враћање предметне имовине у натуралном облику.

Градско правобранилаштво Града Зрењанина се поводом предметног Захтева изјаснило поднеском У 290/17 од 22.01.2018.године, о ком наводе да предмет поступка може бити само стан број 3., који се налази у стамбеној згради у Зрењанину у Ул. Слободана Бурсаћа бр.18, двособан стан површине 52м², који није отуђен из режима државне својине, а који је према последњим расположивим подацима уговором о закупу број: 170/25 издат у закуп на одређено време за период од 15.05.2000.године до 15.05.2002.године, Илији Ступару из Зрењанина. Како је град послове управљања становима поверио јавном предузећу "Градска стамбена Агенција Зрењанин", предлажу да се од њих затражи допуна информације о стањуседа и статуса стана. Везано за преостали део захтева, наводи да је заправо плац на којем се налази стан и који

не може бити самостални део захтева враћања, већ да се о њој применом Закона о планирању и изградњи може уписати право заједничке недељиве својине свих етажних власника.

Дана 22.12.2021.године, ради идентификације на терену парцеле која је предмет захтева за враћање у овој управној ствари, одржано је извођење доказа увиђајем на лицу места у присуству службеног лица која води поступак, службеног стручног лица -саветника за геодезију, Филипа Јанковића; и законског заступника подносиоца захтева, Љиљане Попов и заменика градског правобранилаштва Града Зрењанина, Татјане Јованов. Записник са увиђаја је прослеђен свим странакама у поступку, а на који се нису изјаснили све до дана доношења овог решења.

Поступајући по предметном Захтеву Агенције је дана 27.08.2018.године, је донела Делимично Решење, правоснажно са даном 14.09.2018.године, којим се усваја захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Зрењанин на двособном стану бр. 3, површине 52м², у призељу породичне стамбене зграде, на адреси Ул. Слободана Бурсаћа број 18, који је према Листу Непокретности број: 24119, КО Зрењанин 1, уписан у јавној својини Града Зрењанина са уделом 1/1 као и на градском грађевинском земљишту на кат.парцели број: 4335, КО Зрењанин 1, у уделу који је у сразмери са површином стана из тачке 1. алиенја 1. диспозитива овог решења, који се враћа у односу на укупну површину објеката бр. 1и 2., на кат.парцели 4335, КО Зрењанин 1.

Након тако спроведеног испитног поступка Агенција за реституцију је утврдила, на основу писмених доказа које су предпочиле странке, на основу доказа прибављених службеним путем, на основу одржане усмене расправе и изјава странака датих на истој, као и на основу увиђаја на лицу места, а ценећи наводе и захтеве странака, следеће чињенично стање битно за доношење одлуке:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Александра / Шандора Сарваша, овде бившег власника непокретности која је предмет захтева за враћање у овој управној ствари.

Увидом у оверени превод са немачког језика Купопродајног уговора који је закључен дана 09.09.1943. године, у Бечкереку, између Стефана Хофмана из Бечкерека, као постављеног и опуномоћеног комесара имовине Јеврејина Сарваш Шандора, као продавца са једне стране и Пол Алоне, као купца са друге стране, утврђено је да продавац на основу овлашћења и према наредби и допуни те наредбе, која се односи на Јевреје и Цигане од 30.05.1941. године, продаје заувек, неопозиво и без терета некретнине које су уписане у протоколу катастра општине Бечкерек бр. 289 под а2 серијским бројем 1. топ. број: 1302 и 1303, кућу бр.82 са двориштем и баштом величине 630 кв.хв., на адреси Масариков Трг бр. 18, а који је Уговор потврђен Коначним одобрењем Генералног заступника за привреду у Србији од 04.10.1943.године.

Увидом у Одлуку Градске комисије за конфискацију у Петровграду бр. 182/1945 од 22.08.1945.године, утврђено је да је целокуна имовина Пола Аноа, Паје и жене Терезије Фајгл, а која се налази на адреси Ул. Масариков број 18, конфискује у корист Државе ДФЈ.

Увидом у ЗКУЛ број: 589, КО Бечкерек, утврђено је да су парцеле број: 1302 и 1302 Решењем 1328 од 15.04.1924.године, прешле у својину Александра Сарваша, те да су након тога пренете у својину Пола Аноа, на основу купопродајног уговора од 09.09.1943.године, након чега је на основу Одлуке Градске експропријационе Комисије бр. 182/1945 комплетна имовина прешлаи својину Државе ДФЈ.

Из Уверења о идентификацији кат.парцела старог и новог премера издато од РГЗ СКН Зрењанин број: 952-3480/2016 од 20.02.2017. године, утврђено је да парцели топ. број: 1302-1303 одговарају кат.парцеле парцеле број: 4335 и 4336, КО Зрењанин 1.

Из Извода из Листа Непокретности број: 22540 КО Зрењанин, преузет од стране службеног лица са портала РГЗ-а на дан доношења овог Решења, утврђено је да је у истом уписана кат.парцела број:4336, површине 743м², по врсти градско грађевинско земљиште, као земљиште под зградом и другим објектом и воћњак 1. класе у јавној својини Града Зрењанина; да је у В листу 1.део на кат.парцели број: 4336, уписана помоћна зграда, као објекат изграђен пре доношења прописа о изградњи објекта, површине у основи 4м².

Увиђајем на листу места који је одржан дана 22.12.2021.године, на адреси Ул.Слободана Бурсаћа број 18 у Зрењанину, ради индетификацијепарцеле број: 4336, КО Зрењанин 1, на основу Уверење о идентификацији кат.парцела старог и новог премера број: 952-3480/2016 од 20.02.2017.године, Копије план аброј: 952-116-51335/2021 и ортоофото снимика интерно прибављеног у Агенцији за реституцију из базе података РГЗ-а, идентификована је парцела број: 4336, у Ул. Слободана Бурсаћа број 18, у Зрењанину, укупне површии 7а43м². На лицу места је утврђено да се на кат.парцели број: 4336, КО Зрењанин 1, малази два изграђена објекта, један облика правоугоника који прелази са парцеле број 4335. са наставком ка југу (два крака), а други је мањих димензија око 3м², који се користи као пољски тоалет. Објекат који је у ЛН наведен за површином у основи од 4м², на терену не постоји, а исти није учртан јина копији плана. Остатак и то значајно већи део парцеле је празан односно на њему нема изграђених објеката било које врсте. Према наводима Мирјане Танасић која користе наведене објекте, поднет је захтев за легализацију већег од два објекта и то у периоду од 1993.-1995.године, али за ове тврдње није имала доказа.

Увидом у обавештење Одељења за урбанизам - Одсек за урбанизам и просторно планирање ГУ Града Зрењанина број: 350-1/21-218-IV-05-01 од 12.07.2021.године, утврђено је да се кат.апрцела број: 4336, КО Зрењанин 1, налази у стамбено-пословној зони Према плану генералне регулације "Центар" у Зрењанину ("Службени лист града Зрењанина", број: 5/21 - пречишћен текст, док је на дан ступања на снагу Закона о враћању оудзете имовине и обештећењу "Службени гласник РС", бр. 72/2011, 108/2013, 142/2014, 88/12015- Одлука УС и 95/2018) 06.11.2011.године, парцела је била обухваћена Генералним планаом Зрењанина 2006-2026 ("Службени лист општине Зрењанин", бр. 19/2007,

01/2008) и "Службени лист града Зрењанина", бр. 24/2008 и 17/2009) и налазила се у намени градски центар.

Увидом у спискове кат.парцела који су саставни део Закључка Владе РС бр. 351-843/2012 од 06.02.2012. год., Закључка Владе РС бр.46-734/2012 од 06.02.2012. године, Закључка Владе РС бр. 46-804/2012 од 06.02.2012. године и Закључка Владе РС бр.351-842/2012 од 06.02.2012. године, а који закључци су донети у складу са чл.22. став 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, утврђено је да кат.парцела која је предмет враћања у натуралном облику, не представља грађевинско земљиште на које се примењује члан 22. став 4. наведеног закона.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нађено је да су се стекли услови да се одлучи о захтеву подносиоца ЈО Зрењанин.

Чланом 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 2. став 1. тачком 3. Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Члан 3. истог Закона даље прописује да за потребе овог закона Холокауст представља време од 06.априла 1941. године, до 09.маја 1945. године, у ком су окупатор и његови сарадници на територији данашње Републике Србије системски прогонили и убијали припаднике јеврејске заједнице, уништавали и одузимали имовину Јевреја без обзира на њихово држављанство и јеврејских организација, засновано на расистичким одредбама, прописима и актима нацистичког режима.

Како је непокретност, која је овде предмет захтева за враћање, била током Другог светског рата предмет располагања путем Купопродајног уговора који је закључен дана 09.09.1943. године, у Бечкереку, између Стефана Хофмана из Бечкерека, као постављеног и опуномоћеног комесара имовине Јеврејина

Сарваш Шандора, као продавца са једне стране и Пол Алона, као купца са друге стране, а који је Уговор потврђен Коначним одобрењем Генералног заступника за привреду у Србији од 04.10.1943.године, те имајући у виду да је након рата одлуком Одлуком Градске комисије за конфискацију у Петровграду бр. 182/1945 од 22.08.1945.године, целокуна имовина Пола Аноа, Паје и жене Терезије Фајгл, а која се налази на адреси Ул. Масарикова број 18, конфискована у корист Државе ДФЈ, то је овај орган као неспорно нашао да је у конкретном случају имовина која се потражује овим Захтевом, одузета као последица Холокауста, као и да је бивши власник био припадник јеврејске заједнице.

Такође, у току доказног поступка Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1. тачка 2. Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Поступајући орган је увидом у електронску базу података Агенције за реституцију утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Сарваш Александра/Шандора, као бившег власника за непокретности описане у тачки 1. диспозитива овог решења, те је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу,

Одредбом члана 9. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обвезник враћања подржављене имовине у натуралном облику Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, привредно друштво или друго правно лице чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, привредно друштво са већинским друштвеним капиталом и задруга, укључујући и привредна друштва и задруге у поступку стечаја и ликвидације, а који је, на дан ступања на снагу овог закона, власник, држалац или носилац права коришћења, односно располагања на подржављеног имовини – у односу на право које му припада.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној, односно задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду, а ставом 2. наведеног члана Закона, прописано је да су предмет захтева подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно

земљиште и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Приликом доношења овог Решења Агенција је посебно испитивала услове прописане члановима 22. и 23. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 22. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је предмет враћања, у смислу овог закона, јесте грађевинско земљиште у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, као и грађевинско земљиште у државној, друштвеној односно задружној својини; да се не враћа изграђено грађевинско земљиште, ако овим законом за поједине случајеве није друкчије одређено; да се не враћа се грађевинско земљиште на коме се, у складу са овим законом, налазе јавне површине, или је планским документом, важећим на дан ступања на снагу овог закона, предвиђена изградња објеката јавне намене, у складу са законом којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште, као ни грађевинско земљиште на коме су изграђени објекти који нису предмет враћања у натуралном облику у складу са чланом 18. овог закона, као ни неизграђено грађевинско земљиште за које у складу са законом којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште постоји правноснажно решење о локацијској дозволи у време ступања на снагу овог закона; да се не враћа неизграђено грађевинско земљиште на коме је планским документом важећим на дан ступања на снагу овог закона предвиђена изградња објекта у функцији реализације пројекта економског развоја, објекта који је намењен за социјално становање, у складу са законом којим се уређује социјално становање и станова у складу са Уредбом о мерама подршке грађевинској индустрији кроз субвенционисање камате по кредитима за финансирање стамбене изградње у 2010. години ("Службени гласник РС", број 4/10), када је инвеститор изградње тих станова Република Србија, у складу са Уредбом о условима и начину под којима локална самоуправа може да отуђи или да у закуп грађевинско земљиште по цени, мањој од тржишне цене, односно закупнине или без накнаде ("Службени гласник РС", бр. 13/10 и 54/11), под условом да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона власници тог земљишта доставе Влади попис катастарских парцела тог грађевинског земљишта и Влада својим актом у року од 60 дана од дана достављања захтева изврши верификацију катастарских парцела за ове намене.

Земљиште на кат.парцели број: 4336, КО Зрењнин 1, које се враћа овим решењем, сходно Уверењу о идентификацији, у целини представља стару топ.парцелу број: 1303, КО Бечкерек, која је одузета бившем власнику Сарваш Александру/Шандору. Такође, на предметној парцели нема објеката сталног карактера, односно објеката намењених за трајну употребу у складу са законом у смислу одредбе члана 90. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС", бр 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019 - др. закон и 90/2020, 52/2021, 62/2023 и 91/2025).

Наиме, чланом 2. ставом 1. тачком 43. наведеног Закона прописано је да објекат јесте грађевина спојена са тлом, изведена од сврсисходно повезаних

грађевинских производа, односно грађевинских радова, која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину (зграде и инжењерски објекти и сл.), који може бити подземни или надземни.

Чланом 13. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да под појмом "неизграђено грађевинско земљиште" подразумева се земљиште на коме нису изграђени објекти, на коме су изграђени објекти супротно закону и земљиште на коме су изграђени само објекти привременог карактера.

Чланом 45. Закона даље је прописано да ће Агенција прекинути поступак до окончања поступка легализације, рехабилитације, или када се као претходно питање појави питање чије решавање спада у искључиву надлежност суда, као и у случају прописаном у члану 23. ст. 4. и 5. овог закона.

Чланом 27. став 1. Закона о посебним условима за евидентирање имовине и упис права на непокретностима ("Службени гласник РС", бр. 91/2025) прописано је да да ступањем на снагу тог Закона, престао је да важи Закон о озакоњењу објекта ("Службени гласник РС", бр. 96/2015, 83/2018, 81/2020 - одлука УС, 1/2023, - одлука УС, и 62/2023), док је ставом 2. истог члана Закона прописано је да поступци запичети у складу са одредбама Закона о озакоњењу објеката за објекте прописане у члану 1. овог Закона, обустављају се даном ступања на снагу овог закона, укључујући поступке за утврђивање земљишта за редовну употребу.

Имајући у виду све гореврнуте законске одредбе, неспорно је да се у конкретном случају ради у неизграђеном грађевинском земљишту, које је у јавној својини јединице локалне самоуправе, па је овај орган утврдио да је исто подобно да буде предмет натуралног враћања у смислу члана 22. став 1. и члана 23 став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Агенција је даље испитивала и услове прописани чланом 22. став 3. и став 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, и утврдила на основу дописа Одељења за урбанизам - Одсек за урбанизам и просторно планирање ГУ Града Зрењанина број: 350-1/21-218-IV-05-01 од 12.07.2021. године да се на кат.парцели број: 4336, КО Зрењанин 1, према важећим планским актима као ни према актима важећим на дан ступања на снагу Закона о враћању одузете имовине и обештећење, иста се налазила у стамбено-пословној зони, односно у намени градски центар, као и да за исту није издата правоснажна локацијска дозвола на дан ступања на снагу Закона. Поред наведеног, увидом у закључке Министарства животне средине, рударства и просторног планирања утврђено да ова парцела није обухваћена програмом изградње објеката у функцији реализацији пројекта економског развоја.

Имајући у виду све горе наведено, и то: да је градско грађевинско земљиште на кат.парцели број: 4336, КО Зрењанин 1, у јавној својини Града Зрењанина, да исто има статус неизграђеног грађевинског земљишта, те да није изузето од натуралног враћања у смислу одредаба члана 22. став 3. и 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да нису испуњени услови за прекид поступка до окончања евентуалног поступка легализације, као и да Агенције и поред више

ургенција надлежним органима, све до дана доношења овог Решења није дужен валидан доказ та је захтев за легализацију уопште и био поднет, то је овај орган применом члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, одлучио као у тачки 1. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења; као и брисање евентуалних терета, а имајући у виду све горе изведене и цитиране доказе, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива.

Овај орган је у доказном поступку извео и ценио и све остале доказе, које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу, а преко Агенције за реституцију, ул. Коларјева број 7, Београд, у довољном броју примерака за орган и све странке у поступку.

Саветник за поступак враћања
имовине жртва Холокауста
Полина Бабић

Polina Babic

Сектор за координацију и надзор

M. Sedak

В. Д. ДИРЕКТОРА

Страхиња Секулић

Strahinja Sekulic

Доставити:

1. Подносиоцу захтева: Јеврејској општини Зрењанин, Ул.Житни трг 1, 23000 Зрењанин;
2. Државном правобранилаштву - Одељење у Зрењанину, ул. Гимназијска, број 7, 23000 Зрењанин;
3. Градском правобранилаштву Града Зрењанина, Ул.Др.Славка Жупанког бр.2;
4. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
5. У предмету;

По правоснажности:

6. Републичкој дирекцији за имовину, Београд, Ул.краља Милана 16; 11000 Београд
7. Републичком геодетском заводу – СКН Зрењанин, преко е-шалтера;
8. Град Зрењанин, Градска Управа, Локална пореска пореска администрација, Трг Слободе 10, 23000 Зрењанин;
9. Агенцији за реституцију Републике Србије, Централна јединица - Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана **25. 03. 2026**

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана **06. 05. 2026**

